

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 105.K.700.015/2025/22.
A felperes: Prémium Pázsit Kft.
(2330 Dunaharaszti, Fő út 106-108.)
A felperes képviselője: Dr. Pintér Attila Albert Ügyvédi Iroda
(8086 Felcsút, Fő utca 80., eljáró ügyvéd:

Az alperes: Gazdasági Versenyhivatal
(1026 Budapest, Riadó utca 1-3.)
Az alperes képviselője: dr. Ay Zoltán Nándor kamarai jogtanácsos
A per tárgya: versenyfelügyeleti közigazgatási jogvita (VJ/32-51/2023.)

Í t é l e t

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 115.000 (száztizenötezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 138.000 (százharmincyolcezer) forint kereseti illetéket. A fizetendő illeték az ítélet jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes prémium minőségű műfűburkolatok értékesítésével, telepítésével, kertek, játszótérek, közintézmények udvarainak felújításával, valamint az értékesített műfűburkolatok karbantartásához szükséges műfű-karbantartógépek kereskedelmével foglalkozik.
- [2] A prémium minőségű műfűburkolatok, valamint műfű-karbantartógépek kereskedelmével kapcsolatos tevékenységének népszerűsítése során alkalmazott kereskedelmi kommunikációjában 2020. augusztus 24-től kezdődően a „Prémium Pázsit Kft. büszkén mutatja be először Magyarországon kizárólag nálunk kapható professzionális műfű-karbantartó gépeket” (a továbbiakban: állítás1); 2021. február 23-tól a „Műfű-karbantartógépek Magyarországon először a Prémium Pázsitnál!” (a továbbiakban: állítás2); 2021. szeptember 8-tól a „Magyarország legnagyobb raktárkészlete” (a továbbiakban: állítás3), az „Európa vezető műfűgyártó termékeinek kizárólagos forgalmazója” (a továbbiakban: állítás4), a „Magyarországon egyedülként Hollandiában gyártatjuk termékeinket” (a továbbiakban: állítás5), a „Magyarországon egyedülálló módon saját gyártású alapanyagokat, saját fejlesztésű szálakat, és hátlap-hordozó rétegeket gyárt” (a

továbbiakban: állítás6), valamint a „Magyarországon egyedülként nem csak a termék származási országát, hanem a pázsit minőségét is szem előtt tartja” (a továbbiakban: állítás7); 2021. szeptember 3-tól a „Magyarországon egyedülálló beszállító rendszert üzemeltetünk” (a továbbiakban: állítás8), valamint a „legélethűbb, a legjobb minőségű pázsit” és „a műfü piacon elérhető legrealisztikusabb” (a továbbiakban együtt: állítás9) állításokat tette közzé, a saját weboldalain, valamint a magas nézettségű Facebook hirdetésein, bejegyzésein és Instagram posztjain keresztül.

- [3] Az alperes a fentieket észlelve 2023. december 13-án vizsgálatot rendelt el, mert álláspontja szerint a felperes a kereskedelmi kommunikációjában valószínűsíthetően megalapozatlan állításokat tett közzé a termékei egyedülállóságára, különleges minőségére, valamint a piacelsőségre vonatkozóan. A megelőző eljárásban a felperes az alperes felívására nyilatkozatot tett és reklámállításai alátámasztására dokumentumokat csatolt.

Az alperes határozata

- [4] Az alperes a 2024. november 26-án kelt VJ/32-51/2023. számú határozatával megállapította, hogy a felperes az állítás1-el 2020. augusztus 24-től, az állítás2-vel 2021. február 23-tól 2024. szeptember 30-ig, az állítás3-al, állítás5-el, állítás6-al és állítás7-el 2021. szeptember 8-tól 2023. szeptember 8-ig, az állítás4-el 2021. szeptember 8-tól 2023. november 29-ig, az állítás8-al 2021. szeptember 3-tól 2023. szeptember 8-ig a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 6. § (1) bekezdés b) pontját megvalósítva megsérti, valamint megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdésében előírt tilalmat. A jogsértésekre tekintettel a felperest 2.300.000 forint versenyfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte. Az állítás1 és egyéb, a műfü-karbantartógépek Magyarországon történő kizárólagos forgalmazására vonatkozó állítások kapcsán megtiltotta a jogsértés további folytatását, a határozat átvételét követő 30. napon túl, továbbá kötelezte arra, hogy e kötelezettsége megvalósítását a határozat átvételét követő 60 napon belül igazolja. Az állítás9 vonatkozásában a versenyfelületi eljárást végzéssel megszüntette.
- [5] A határozat indokolásában bemutatta az érintett piac keresleti és kínálati oldalát, e körben azt, hogy a felperes piaci részesedése 20-25%-ra tehető. Ismertette a felperes által a vizsgált kereskedelmi kommunikációk igazolására benyújtott bizonyítékokat, valamint a felperes álláspontját.
- [6] Az állítás1 és állítás2 (elsőségi állítások) kapcsán megállapította, a felperes nem tudta igazolni, hogy Magyarországon először kezdte meg a műfü-karbantartógépek értékesítését, illetve, hogy a vizsgált állítása alkalmazásának időtartama alatt professzionális műfü-karbantartógép kizárólag tőle volt vásárolható. Az általa becsatolt adatok azt mutatják, hogy az egyik versenytársa 2022-ben már megkezdte a saját műfü-karbantartógépek forgalmazását. Ennek ellenére a felperes a vizsgált, nem megalapozott állítását továbbra is alkalmazza.
- [7] Megállapította, hogy a felperes nem tudta igazolni a raktárkészletére vonatkozó piacelsőségi állítását (állítás3) sem, ekként valótlan információt közvetített a fogyasztók felé.
- [8] Az egyedülállóságra vonatkozó állítások körében rögzítette, hogy az állítás4-et nem támasztja alá a hivatkozott műfü gyártó, hiszen nem tekinti magát a vezető műfü gyártónak Európában, egyéb bizonyítékot pedig a felperes nem bocsátott rendelkezésre. A felperes ezért a partnerének piacvezető jellegére vonatkozó kereskedelmi kommunikációt hitelt érdemlően nem tudta igazolni. Kiemelte, abból, hogy a felperes Hollandiában gyártat bizonyos termék(ek)et, nem következik az, hogy e tekintetben egyedülálló lenne a piacon. Erre figyelemmel a felperes nem tudta hitelt érdemlően bizonyítani azt, hogy Magyarországon a piacon egyedülként Hollandiában gyárttatja a termékeit (állítás5). A felperes csak a saját

termékének tulajdonságait tartalmazó dokumentumot nyújtott be, a versenytársai által értékesített műfű termékekről nem szolgáltatott adatot, így azon állítását sem támasztotta alá, hogy a versenytársak kizárólag sztenderd termékek viszonteladói, illetve, hogy a forgalmazott termékek minőségi színvonalát ne vennék figyelembe (állítás6 és állítás7). A felperes nem igazolta a beszállítói rendszerének kivételességét, ezért az erre vonatkozó állítás8 sem volt megalapozott. A felperes a termékeinek és az ahhoz kapcsolódó szolgáltatásának egyedülállóságát valótlanul állította; nem tudta igazolni a vizsgált állításait.

- [9] Megállapította, hogy a kifogásolt állítások alkalmasak voltak arra, hogy a fogyasztót olyan ügyeleti döntés meghozatalára készítsék, amelyet egyébként nem hozott volna meg.
- [10] Rögzítette, hogy az állítás2, valamint a határozat 148-169. pontjaiban értékelt állítások használatával a felperes felhagyott, azokat a kereskedelmi kommunikációs anyagaiból törölte.
- [11] Kötelezettségvállalás elfogadását és előírását nem tartotta indokoltnak, mert álláspontja szerint nagyobb súllyal bír a jogsértés megállapításához és bírság alkalmazásához fűződő közérdek.
- [12] A jogsértések jellegére, súlyára és körülményeire tekintettel tartotta indokoltnak a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 76. § (1) bekezdés k) pontja és a Tpv. 78. § (1) bekezdés a) pontja alapján bírság kiszabását, melynek összegét a Tpv. 78. § (3) bekezdésére és a Gazdasági Versenyhivatal elnökének és a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa elnökének a fogyasztóvédelmi típusú ügyekben kiszabott bírság meghatározásának szempontjairól szóló, az 1/2021. számú közleménnyel módosított 12/2017. számú közleményére (a továbbiakban: Bírságközlemény) hivatkozva határozta meg. Ezzel összefüggésben kiemelte, hogy nem a felperes forgalmából, hanem a jogsértő kereskedelmi gyakorlat költségéből indult ki. Nem értékelte e körben és rögzítette, hogy nem voltak a jogsértő kereskedelmi kommunikáció címzettjei. A bírság kiinduló összegének meghatározása során a figyelembe vett kereskedelmi kommunikáció költségét nem befolyásolták a kommunikációs anyagok. Kiemelt fokú súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy a jogsértő gyakorlatok huzamosabb ideig tartottak, valamint azok üzenete erőteljes volt, a sérelmezett állítások egymást erősítették. Közepes mértékű enyhítő körülményként értékelte, hogy egy kivételtől eltekintve a felperes valamennyi jogsértő állításával felhagyott az előzetes álláspontot követően. Rögzítette, hogy a kiszabott bírság messze elmarad a törvényi maximumtól. Az együttműködés körében nem azonosított olyan további szempontot, amely a bírság további csökkentését alapozhatta volna meg. Önmagában a kötelezettségvállalási nyilatkozat benyújtása sem minősülhetett enyhítő körülménynek.

A kereset, a védírat

- [13] A felperes keresetében a határozat hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy műfű-karbantartógépek alatt a Garland márkájú gépeket kell érteni, amelyeknek a mai napig kizárólagos forgalmazója Magyarországon. Ennek alátámasztására kizárólagos forgalmazói szerződést csatolt. Kiemelte, hogy 2020-ban a konkurens cégek nem árultak műfű-karbantartógépeket. Utalt arra, hogy a gépek beszerzéséről számlákat csatolt. A felperesi cég indulásakor a konkurens cégek műfű-karbantartógépek értékesítésére irányuló weboldalai még nem léteztek. Állította, hogy pázsitot tud raktározni, így azonnal ki tudja szolgálni az ügyfeleit. Információi szerint a versenytársai nem tartottak ekkora raktárkészletet; több ügyfele azért vásárolt nála, mert a nagy raktárkészlet miatt azonnal készletről tudott vásárolni. Több, műfű értékesítéssel foglalkozó cég beszámolójából kivehető, hogy

A „100% holland pázsit” szlogent sem a weboldalán, sem a közösségi média felületein nem használja, és soha nem is használta. Hangsúlyozta, hogy a kifogásolt állítások mindegyikét igazolta a versenyfelügyeleti eljárásban.

- [14] Álláspontja szerint a határozat nem tartalmaz teljes körű indokolást. Az alperes a szankciók körében nem kellő súllyal vette figyelembe azt a tény, hogy

A

Állította, hogy az alperes nem vizsgálta meg a rendelkezésre álló szerződéseit és a megelőző eljárásban teljesített adatszolgáltatásait, megsértve ezáltal a tényállástisztázási és indokolási kötelezettsége körében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. §-át és a 81. § (1) bekezdését, valamint a Tpvt. 64/A. §-át és 64/B. §-át.

- [15] A védíratra tekintettel előadta, hogy számlákkal igazolta az igazán releváns, nyári raktárkészletének nagyságát, amelyet az alperes elmulasztott megvizsgálni. Az egyedülálló beszállítói rendszer kapcsán kiemelte, hogy a holland partnerével közös fejlesztői munka eredménye a elnevezésű terméke, amelyet a beszállítója Magyarországon kizárólag a felperes részére értékesít. A vizsgálati szakban valamennyi kifogásolt állítást eltávolította, amit azonban az alperes a bírságkiszabás során nem vett figyelembe.

- [16] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Perköltséget számított fel. Álláspontja szerint a felperes előadása az állítás, nem a bizonyítás szintjén áll. Az állítás1-el és állítás2-vel összefüggésben utalt a határozat 136-146. pontjaira, valamint arra, hogy a felperes által karbantartógépek beszerzéséről csatolt számlák a vásárlás tényén, időpontján túl nem alkalmasak az állítások megalapozottságának alátámasztására. A versenyfelügyeleti eljárásban előterjesztett felperesi adatszolgáltatás 10. számú mellékletében szereplő nyilatkozat nem igazolja az állítás3-at, amellyel kapcsolatban a határozat 147-157. pontjait hivatkozta. A felperesnek a műpázsit termékei származási országára vonatkozó kereskedelmi kommunikációval kapcsolatos hivatkozása irreleváns, tekintve, hogy arra vonatkozó megállapítást a határozat nem tartalmaz. Az egyedülállóságra vonatkozó állítások kapcsán utalt a határozat 158-183. pontjaira. Álláspontja szerint a határozat indokolása okszerű, a bírságkiszabás pedig jogszerű. Utóbbi körében kiemelte a határozat 210. pontját és azt, hogy a határozat X. fejezetéből egyértelműen kitűnnek a mérlegelés szempontjai, illetve annak okszerűsége. Összességében a teljeskörűen feltárt tényállásból okszerű következtetéseket vont le.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [17] A kereset alaptalan.
- [18] A bíróság a határozat jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdése és a 85. § (1)-(2) bekezdései szerint a kereseti kérelem korlátai, illetve a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a peres felek nyilatkozatai és a rendelkezésre álló közigazgatási iratok tartalma alapján állapította meg.
- [19] A felperes eljárási és anyagi jogi jogsértésekre egyaránt hivatkozott: előbbieket kapcsán a tényállástisztázási és indokolási kötelezettség megsértését állította, valamint bírságkiszabással kapcsolatos körülményeket kifogásolt. Az anyagi jogi jogszabálysértések körében összefoglalóan azzal érvelt, hogy az alperes által jogsértőnek minősített állításait megfelelően igazolta.

- [20] A bíróság a tényállástisztázási és indokolási kötelezettség megsértésével kapcsolatos felperesi érvekkel összefüggésben a következőkre mutat rá:
- [21] Az alperes hivatalból indított versenyfelügyeleti eljárására irányadó Tpv. 64/A. § (1) bekezdése értelmében a versenyfelügyeleti eljárásban minden olyan bizonyíték felhasználható, amely a tényállás tisztázására alkalmas. A természetes vagy jogi személyek által készített rejtett felvétel akkor vehető figyelembe, ha az nem a jogsértés egyedüli bizonyítéka. Nem használható fel bizonyítékként a Gazdasági Versenyhivatal vagy más hatóság által jogszabálysértéssel megszerzett bizonyíték.
- [22] A (3) bekezdés szerint a vizsgáló, illetve az eljáró versenytanács szabadon választja meg a bizonyítás módját, és a rendelkezésre álló bizonyítékokat szabad meggyőződése szerint értékeli.
- [23] A bíróság kiemeli, hogy a bizonyítási eljárás célja a döntés szempontjából jelentős tények megállapítása, vagyis a tényállás tisztázása, a konkrét ügy jogilag releváns tényeinek, körülményeinek pontos megállapítása, feltárása, ami a hatóság kötelessége. Versenyfelügyeleti eljárásban általánosságban az alperest terheli a jogsértés bizonyítása, amivel összefüggésben köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, akkor bizonyítási eljárást folytat le. A tényállástisztázási kötelezettség azonban nem parttalanul, hanem kizárólag a döntés meghozatalához szükséges mértékben terheli a hatóságot; az ügy eldöntéséhez releváns tényállás tisztázása, teljes körű feltárása mindig az adott ügy konkrét körülményeitől függ.
- [24] A tárgyi megelőző eljárásban ugyanakkor speciális szabályok érvényesültek: az Fttv. 14. §-a értelmében a felperesnek – az alperes felhívására – igazolnia kellett a kereskedelmi gyakorlatának részét képező tényállítások valóságát. Az Fttv. 14. §-a azt is kimondja, hogy ha a vállalkozás nem tesz eleget ennek a kötelezettségnek, úgy kell tekinteni, hogy a tényállítás nem felelt meg a valóságnak. Erre a vállalkozást a hatóság felhívásában figyelmeztetni kell.
- [25] A kereskedelmi gyakorlatának részét képező tényállításainak valóságát alátámasztó bizonyítékokat tehát a felperesnek kellett bemutatnia. Az alperesnek a döntéshozatal során a felperes által hivatkozott és csatolt bizonyítékokat kellett értékelnie, és a bizonyítékértékelést alakszerűen meg kellett jelenítenie a döntésének indokolásában, akként, hogy a megállapított tényeknek, az azokhoz tartozó, alapul szolgáló bizonyítékoknak is ki kellett tűnniük, úgy, hogy a közöttük lévő összefüggés egyértelmű, a bizonyítékok kapcsán elvégzett jogalkalmazói mérlegelés pedig nyomon követhető legyen. A bizonyítékok szabad értékelése a bizonyítékok bizonyító erejének hatóság általi értékelését is jelenti. Az alperesnek az okszerűség kitűnésével kellett bemutatnia, hogy egy adott bizonyítékot hogyan értékelt, adott esetben miért nem fogadott el. Ezzel összefüggésben a Tpv. 46. § (2) bekezdés i) pontja szerint alkalmazandó Akr. 81. § (1) bekezdése alapján az alperes döntésének a megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást kellett tartalmaznia. Ennek megfelelően az alperesnek olyan részletességű indokolással kellett ellátnia a határozatát, amelyből megállapíthatóak a határozathozatal során figyelembe vett vagy figyelmen kívül hagyott bizonyítékok, az azok alapján megállapított tényállás, a tényállási elemeknek az irányadó jogszabályokra vonatkoztatott értékelése, és ezáltal a teljes jogi álláspontjának kifejtése. Ez a garanciája ugyanis annak, hogy a döntés utóbb is ellenőrizhető, a megalapozottsága és jogszerűsége – arra irányuló kereset alapján – érdemben elbírálható legyen. A határozat csak akkor megalapozott és jogszerű, ha az indokolásban foglalt ténybeli és jogi indokok a határozat rendelkező részébe foglalt hatósági döntést kellően alátámasztják.

A közigazgatási jogviszonyt maga a közigazgatási aktus, jelen esetben a határozat keletkezeti, ezért annak olyan tartalmúnak kell lennie, amelyből az egyedi ügyet érintő valamennyi körülmény kitűnik.

- [26] A bíróság megállapította, hogy a fent ismertetett követelményeknek az alperes eljárása és az annak alapján meghozott határozat maradéktalanul megfelelt; az alperes a felperes által hivatkozott és bemutatott dokumentumokat megvizsgálta, a tényállástisztázási kötelezettségét nem sértette meg. A bíróság nem azonosított olyan tényállásbeli hiányosságot, illetve olyan, tényállás tisztázására irányuló konkrét eljárási cselekmény elmulasztását sem, amely az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, és annak következtében a határozat megsemmisítését indokolta volna. A határozat indokolása megfelelt az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.
- [27] Az ügy érdemét tekintve a bíróság utal az Fttv. 3. § (1) bekezdésére, melynek értelmében tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat. A (3) bekezdés alapján – többek között – tisztességtelen különösen az a kereskedelmi gyakorlat, amely megtévesztő.
- [28] Az Fttv. 6. § (1) bekezdés b) pontja szerint megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, vagy valós tény – figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére – olyan módon jelenít meg, hogy megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót a termék lényeges jellemzői tekintetében, és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készteti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas.
- [29] A bíróság kiemeli, hogy a fogyasztói döntés meghozatala folyamat, amelynek egyes szakaszait is védi a jog. A fogyasztókkal szembeni tisztességtelen magatartások tilalmának már a figyelemfelkeltéskor is érvényesülnie kell, hiszen e magatartás is érdemben kihatással van a fogyasztói döntés folyamatára. Az elsőségi állítás, mint figyelemfelkeltés kétségtelenül ilyen magatartásnak minősül, mivel annak hatására, adott esetben abban a tudatban veszi igénybe a fogyasztó a szolgáltatást, hogy az azt nyújtó felperes első, egyedülálló, kizárólagos a szolgáltatást nyújtó vállalkozások között. A tárgyi tényállítások kétséget kizáróan alkalmasak arra, hogy a fogyasztó figyelmét felkeltsék, és a döntését befolyásolják, hiszen az idézett állítások azt közvetítik, hogy a fogyasztó egy piacvezető társaság által nyújtott, az adott piacon egyedülálló szolgáltatást vesz igénybe. Annak pontos ellenőrzéséhez pedig, hogy a felperes valóban piacvezető, a szolgáltatása egyedülálló a piacon, a fogyasztótól el nem várható további utánajárás, kutakodás vagy az átlagos tájékozottságon túlmutató ismeretek szükségesek.
- [30] A felperesnek az Fttv. 14. §-ára figyelemmel a kereskedelmi gyakorlatának részét képező valamennyi tényállítást teljes egészében igazolnia kellett, nemcsak azok egyes kiragadott részeit. Az állítás1-ben és állítás2-ben „műfü-karbantartógépek”, nem pedig „Garland típusú műfü-karbantartógépek” szerepeltek. Nincs jelentősége annak, hogy a felperes állítása szerint milyen típusú műfü-karbantartógépre értette a kifogásolt állításait, hiszen a pontos típus az állításokban nem jelent meg. Az alperes a kereskedelmi gyakorlatban megjelenített konkrét tényállítások valóságának igazoltságát vizsgálhatta; a felperes felelőssége, hogy a tényállításait – azok igazolhatósága érdekében – pontosan, konkrét termékre („Garland típusú műfü-karbantartógépek”) vagy ahhoz képest általánosabban, tágabb termékköre („műfü-karbantartógépek”) vonatkozóan fogalmazza meg. A felperesnek tehát az állítás1 és állítás2 kapcsán ezért kellett igazolnia, hogy általánosságban, nem csak Garland, hanem bármely típusú műfü-karbantartógép kizárólag, illetve Magyarországon először nála kapható. A

felperes ugyanakkor csak állította, hogy 2020-ban a konkurens cégek nem árultak műfü-karbantartógépeket, mely állítását hitelt érdemlő dokumentumokkal nem támasztotta alá. E tényállítások valóságának igazolására a gépek beszerzéséről kiállított számlák, illetve a hivatkozott szerződések önmagukban nem alkalmasak, tekintve, hogy azok kizárólag a felperes tevékenységére vonatkoznak, azonban a versenytársakkal kapcsolatban semmilyen információval nem szolgálnak. Szintén nem támasztja alá a tényállítások valóságát az a körülmény, hogy a felperesi társaság indulásakor a konkurens cégek műfü-karbantartógépek értékesítésére irányuló weboldalai még nem léteztek. Önmagában ugyanis a weboldal hiánya nem támasztja alá kétséget kizáróan azt, hogy a felperesen kívül más társaság – akár weboldal nélkül – ne forgalmazhatott volna műfü-karbantartógépeket Magyarországon. A felperes az állítás¹ kapcsán nem tudta igazolni, hogy az alkalmazásának (teljes) időszaka alatt kizárólag nála lehetett kapni professzionális műfü-karbantartógépeket. Ezzel ellentétben a felperes saját adatszolgáltatása alapján megállapítható volt, hogy 2022-ben volt olyan versenytársa, amely igazoltan forgalmazott saját műfü-karbantartógépeket. Az alperes e körben tett megállapításai között nincs ellentmondás: pusztán abból a körülményből, hogy az említett adatszolgáltatás szerint 2022-ben volt a felperesen kívül más műfü-karbantartógépeket forgalmazó társaság, nem lehet kétséget kizáró következtetést levonni arra, hogy 2020-ban ne létezhetett volna ilyen társaság. A felperesnek azt kellett (volna) igazolnia, hogy 2020-tól kezdődően rajta kívül egyáltalán nem létezett műfü-karbantartógépeket forgalmazó társaság, e termékeket a kérdéses időszakban kizárólag a felperes forgalmazta, amit azonban nem tudott teljesíteni.

- [31] Önmagában a felperes raktárkészletére vonatkozó adatok, illetve számlák az állítás³ valóságát nem támasztják alá: a felperes raktárkészletének nagyságából nem lehet következtetést levonni a felperesi versenytársak raktárkészleteire, illetve arra, hogy a felperes valamennyi versenytársánál nagyobb raktárkészlettel rendelkezett az állítás³ alkalmazásának teljes időszaka alatt. Az alperes e körben a határozat VIII.2.3. pontjában a felperes által szolgáltatott adatok értékelése alapján okszerű következtetéseket levonva állapította meg azt, hogy a felperes a raktárkészletére vonatkozó piacelsőségi állítást nem tudta igazolni. A felperesnek olyan adatokat, dokumentumokat kellett volna rendelkezésre bocsátania, amelyek alapján hitelt érdemlően megállapítható, hogy az állítás³ alkalmazásának teljes időszakában az összes piaci szereplő közül a felperes rendelkezett a legnagyobb raktárkészlettel. Ilyen bizonyítékot azonban a felperes mutatott be.
- [32] Az a felperes által az egyedülálló beszállítói rendszer kapcsán hivatkozott körülmény, mely szerint a holland partnerével közösen kifejlesztett, elnevezésű termék beszállítója Magyarországon kizárólag a felperes részére értékesít, az e körben kifogásolt tényállítások, különösen az állítás⁵ valóságát nem igazolja, tekintve, hogy az említett termék a kifogásolt tényállításokban egyáltalán nem jelent meg. A felperesnek a kereskedelmi gyakorlatban megjelenített konkrét tényállítások valóságát, e körben tehát azt kellett igazolnia, hogy Magyarországon egyedüliként Hollandiában gyártatja a termékeit. Ez a tényállítás azonban nem kizárólag a elnevezésű termékekre, hanem általánosabb megfogalmazásban, „termékekre” vonatkozott, ezért a tényállítás valóságának igazolására egy szűkebb termékkategória kizárólagos felperesi értékesítésére hivatkozás nem lehet alkalmas.
- [33] A felperes által hivatkozott „100% holland pázsit” szlogenre, illetve a termék származási országára vonatkozó megállapítást az alperes nem tett, ezért az e körben előadott felperes érvelés a határozat jogszerűségét illetően nem releváns.

- [34] A piacelsőségi állítás megalapozottságát, a fogyasztókhöz eljuttatott információk valóságtartalmát – ahogy arra az alperes helyesen utalt – magának az állítás közreadójának kell hitelt érdemlő módon igazolnia, és olyan bizonyítékokkal, amelyek már a közzététel időpontjában a rendelkezésére állnak. E követelményt a Kúria Kfv.37.645/2018/8. számú ítéletének elvi tartalma is rögzíti, mely szerint „a piacelsőségi állítás valóságát a reklámozó köteles igazolni, mégpedig a kereskedelmi kommunikáció közzétételekor már meglévő bizonyítékkal”. Ezen igazolási kötelezettségének a felperes kétséget kizáróan nem tett eleget; a vizsgált állításainak megalapozottságát, valóságtartalmát az általa alkalmazott kereskedelmi kommunikációinak közzétételekor már meglévő bizonyítékokkal nem tudta alátámasztani. A felperes kifogásolt tényállításai ezért alkalmasak voltak a fogyasztók megtévesztésére, ezáltal jogsértőek voltak.
- [35] A bíróság kiemeli, hogy a versenyfelügyeleti bíróság kiszabása mérlegelési jogkörben hozott döntés, amelynek jogszerűségével összefüggésben a bíróságnak a Kp. 85. § (5) bekezdése értelmében azt is vizsgálnia kell, hogy az alperes a hatáskörét a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta-e, a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a határozatából megállapíthatóak-e. A bíróság okszerű alperesi mérlegelés esetén a perben a bíróság felülmérlegelésére nem jogosult: a Kúria a Kfv.I.35.471/2020/5. számú ítéletének elvi tartalmaként rögzítette, hogy „a bíróság a közigazgatási hatóság által elvégzett szankcionálás körében a bíróság összegének felülmérlegelését csak akkor végezheti el, ha a hatóság jogszabálysértően mérlegelt”, míg a Kfv.III.37.147/2021/13. számú ítélet elvi tartalma alapján „nem jogszerűtlen a mérlegelés, ha a közigazgatási határozatból teljes körűen megállapíthatók a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége”.
- [36] Az alperes a Tptv. 78. § (3) bekezdésében, illetve a Bíróságközleményben foglaltakra hivatkozással, mérlegeléssel határozta meg a felperessel szemben kiszabott bírság mértékét, a határozat 202-218. pontjaiban megjelölve a mérlegelés szempontjait és indokait.
- [37] Ezzel összefüggésben a Tptv. 78. § (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy a bírság összegét az eset összes körülményeire – így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a jogsértő magatartás ismételt tanúsítására, gyakoriságára – tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a végső üzletfelek érdekei sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.
- [38] A bíróság megállapította, hogy a határozatból egyértelműen kitűnnek a mérlegelés szempontjai, illetve annak okszerűsége. A mérlegelés során az alperes a feltárt tényeket, körülményeket megfelelő súllyal vette figyelembe. Az alperes jogszerűen határozta meg a bírság kiinduló összegét, valamint – a súlyosító és az enyhítő körülményre, azok súlyára tekintettel – a kalkulált alapösszegét. A felperes állításával ellentétben az alperes a határozat 213. pontjában kifejezetten értékelte enyhítő körülményként, hogy a felperes – egy kivételtől eltekintve – a kifogásolt állítások alkalmazásával felhagyott. Az alperes az a bírság kiinduló összegének meghatározásakor nem vette figyelembe, amit a határozat 210. pontja egyértelműen tartalmaz. Az alperes a jogsértő, azaz a fogyasztók tekintetében értékelhető kereskedelmi gyakorlat költségéből indult ki, kifejezetten rögzítve, hogy abba nem tartoztak bele az – eltérő és nem jogsértő – tájékoztatások. Az alperes kifejezetten figyelemmel volt arra, hogy a kiinduló összeg meghatározását ne befolyásolják kommunikációs anyagok.

- [39] A bíróság a felperes 2025. szeptember 11. napján tartott tárgyalás elhalasztása iránti kérelmét – figyelembe véve a Kp. 73. § (1) bekezdésében foglaltakat – elutasította, mellyel összefüggésben utal arra, hogy a 2025. szeptember 9. napjára kitűzött tárgyalást a bíróság elhalasztotta, figyelemmel a felperes jogi képviselőjének aznap érkezett bejelentésére, mely szerint betegség miatt a tárgyaláson nem tudott megjelenni, és az idő rövidségére tekintettel helyettes jogi képviselőt nem tudott meghatalmazni. A bíróság a 2025. szeptember 9 napjára kitűzött tárgyalás elhalasztásáról és az új határnapról a tárgyalási jegyzőkönyv megküldése mellett 2025. szeptember 9-én 14 óra 53 perckor rövid úton is tájékoztatta a felperes jogi képviselőjét. A tárgyalás elhalasztására tekintettel elegendő idő állt rendelkezésre a felperes tárgyaláson való képviselete érdekében helyettes jogi képviselő meghatalmazására és az érdemi nyilatkozat megtételéhez szükséges felkészülésre, ezért a 2025. szeptember 11. napjára halasztott tárgyalás további elhalasztása – tekintettel arra is, hogy a 2025. június 19-ei határnapra tűzött tárgyalást a bíróság a felek közös kérelmére (de a felperesi jogi képviselő érdekkörében felmerült okból) 2025. szeptember 9. napjára már szintén elhalasztotta – nem volt indokolt.
- [40] A kifejtettekre tekintettel az alperes határozata a kereseti kérelem által vitatott körben nem jogszabálysértő, ezért a keresetet a bíróság a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.
- [41] A bíróság a pervesztes felperest a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a jogi képviselővel eljáró alperes perköltségének megfizetésére, melynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján állapította meg.
- [42] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (2) bekezdésére figyelemmel az Itv. 39. § (1) bekezdése és a 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti 138.000 forint kereseti illeték megfizetésére a bíróság a felperest a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte. A teljesítési határidő a Pp. 358. § (2) bekezdésére figyelemmel az Itv. 78. § (4) bekezdésén alapul. A teljesítés módját a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése, míg a teljesítés elmulasztásának következményeit a 3. § (3) bekezdése határozza meg. Az illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetni. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszéket, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.
- [43] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. szeptember 11.

dr. Nagy Péter s. k.
a tanács elnöke

dr. Litauszki Tibor s. k.
előadó bíró

dr. Kozma Zsolt s. k.
bíró